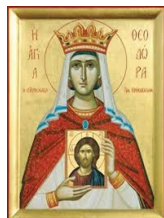

ZILE DE BINECUVÂNTARE

În perioada 21-22 Februarie 2015,
biserica noastră va primi Sfintele Moaște ale

**Sfintei și Dreptei ANA și
Mâna Sfintei TEODORA Împărăteasa**

În acesta perioadă, **biserica va fi deschisă zilnic între 8.00 și 20.30** tuturor credincioșilor, pentru rugăciune și cinstire a sfințelor moaște. Sfânta Ana, bunica Domnului nostru Iisus Hristos și mama Sfintei Fecioare Maria, este recunoscută ca Ocrotitoare a mamelor, bunicilor, femeilor gravide și mare mijlocitoare femeilor care nu pot avea copii. Sfânta Teodora Împărăteasa este cea care a restaurat cultul Sfințelor Icoane și a dedicat prima duminică din Postul Mare Triumfului Ortodoxiei.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 16 - 22 FEBRUARIE 2015

Vineri 20 februarie: Vecernie	7.00 PM
Primirea Sfințelor Moaște	8.30 PM
Sâmbătă 21 februarie: Utrenie, Sf. Liturghie și Parastas	8.30 AM
Acatistul Sfintei Ana și rugăciuni către Sfânta Împărăteasa Teodora	4.00 PM
Seară Duhovnicească AROLA - Modelul Sfintei Ana	4.30 PM
Slujba Privegherii (Vecernie, Acatistul Sf. Părinți Ioachim și Ana, Utrenie)	6.30 PM
Duminică 22 februarie: Utrenie și Sfânta Liturghie	8.30 AM
Acatistul Sfintei Ana și rugăciuni către Sfânta Împărăteasa Teodora	4.00 PM
Plecarea Sfințelor Moaște	7.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUĂ AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

EVANGHELIA DIN DUMINICA ÎNFRICOȘĂTOAREI JUDECĂȚI

Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică. (Matei 25, 31 - 46)

MINUNILE SFINTEI ANA

1. Doi turci pescuiau aproape de țărmul unde era biserica Sfintei Ana. Unul se numea Nazifakis. În acel moment au văzut cum icoana ducea un bolnav la mare, așa cum făcea de obicei, și li s-a părut lucrul acesta nu numai ciudat, ci și pricinitor de rău. De aceea au început să-și bată joc, și Nazifakis a spus:

–Ghiaurii au două table de lemn prinse între ele și înșeală lumea.

Atunci, fulgerător, a plecat icoana din mâinile bolnavului și a început să-l lovească pe turcul care vorbise. Tot trupul i s-a umplut de răni. Rămânând surprinși de acest fapt, Nazifakis, smerit și pocăit, s-a închinat Sfintei Ana din barcă. A cerut iertare și a făgăduit să dăruiască ceva bisericii. A făgăduit să dea în fiecare an, la praznicul Sfintei Ana, câte un bidon de untdelemn. Deși au trecut mai multe zile, rănilor de pe trupul turcului nu se vindecau. Neputând merge la biserica Sfintei Ana, a dat unei creștine bidonul de untdelemn să-l ducă și a rugat-o să-i aducă de acolo agheasmă ca să-și pună pe răni. Femeia a dus untdelemnul, însă agheasmă nu a îndrăznit să ceară, temându-se ca nu cumva s-o profaneze acela. În loc de agheasmă i-a dus puțină apă din fântâna ce se afla în curtea bisericii. Turcul a luat apa și, crezând că este agheasmă, a pus-o pe rănilor sale și s-a vindecat. Deși s-a vindecat, nu a uita niciodată să aducă bidonul de untdelemn la praznicul Sfintei Ana.

2. Evstratie Mamalugos din Eghio, povestește următoarele.

„În satul nostru, Skoupia din Prikonnisos, când eram de 19 ani, s-a săvârșit următoarea minune a Sfintei Ana: Vara mea, Kiriaki Kapandai, în vârstă de 20 ani, se îmbolnăvise grav. Vreme de doi ani a fost ținută la pat. Nici măcar pe scaun nu putea sta și era hrănită cu lingurița. O bătrână care locuia la marginea satului a auzit niște femei vorbind despre boala acestei copile. Îndată a mers și a vizitat-o pe bolnavă acasă. Când a văzut-o în ce hal era, a spus părinților ei:

– S-o duceți la biserica Sfintei Ana. Se apropie și hramul bisericii și se va face bine.

– Cum s-o ducem, căci nu se poate ridica?

– Se va găsi un mod. Să puneți două perne pe un măgăruș, iar deasupra să stea bolnava ținută de-o parte și de alta de doi bărbați. Ne-am hotărât și am dus-o pe copilă la Sfânta Ana chiar în ziua prăznuirii ei – 25 Iulie. Când a început preotul să facă agheasmă, i-au pus icoana în brațele bolnavei, care ședea jos. Cineva îi ținea capul, căci nici atâta putere nu avea. Atunci s-a săvârșit minunea. Bolnava care nu putea merge, s-a ridicat în picioare și a început să meargă spre mare împreună cu icoana. A mers o distanță destul de mare, până în spatele unei pietre, după care s-a întors iarăși în Biserică. După hram a plecat cu desăvârșire sănătoasă, a mers pe picioarele ei până acasă. Trăiește până astăzi (1983) la Eghio, ca o creștină credincioasă cu copii și nepoți”.

3. Ecaterina Krivieri din satul Vori, refugiată în Eghio, povestește următoarele:

„Când eram de doisprezece ani, mama mea, Teofilia, s-a îmbolnăvit grav de tifos. Tatăl meu, fiindcă era meșter în făcutul butoaielor, așa cum de multe ori se întâmpla, lipsa de acasă, fiind în localitatea Roda din Asia Mică. În această situație dificilă în care mă aflam, am mers și am cerut unchiului meu, Ioannis marinarul, să vorbească cu preotul de la Sfânta Ana despre situația disperată a mamei mele. L-am rugat să ne aducă acasă Sfânta Icoană. Pe tatăl meu era cu neputință să-l înștiințez. Mare bucurie am avut când au adus icoana în casa noastră. Am așezat-o în spatele patului mamei mele care căzuse în comă.

Vreme de trei zile și trei nopți am rămas singură, cele mai multe ceasuri stând în genunchi înaintea sfintei icoane. Nu-mi aduc aminte să mi se fi oprit lacrimile din ochi. La miezul celei de a treia nopți am adormit puțin din pricina ostenelii și nedormirii. Atunci am auzit un tunet puternic și am simțit un cutremur. M-am trezit și am sărit în picioare. Am văzut atunci, așa cum eram în picioare, că sfânta icoană strălucea ca soarele și a sunat de trei ori ca un clopot. Mi s-a umplut sufletul de emoție și am îngenuncheat ca să rostesc o rugăciune. Inima mi se umpluse de

nădejde. După ceva vreme m-am liniștit și am adormit din nou. Atunci am auzit în somn limpede cuvintele Sfintei Ana:

– Acum plec, însă nu te mâhni, căci mama ta se va face bine.

Așa s-a și făcut. În dimineața zilei a patra, mama s-a trezit din comă și a început să-i fie din ce în ce mai bine. După o săptămână mama mea era cu desăvârșire bine. În acea noapte în care s-a săvârșit minunea, tatăl meu fiind în acel sat îndepărtat, la Roda, a văzut-o pe Sfânta Ana în somn, care i-a spus:

– Femeia ta este grav bolnavă, însă nu te neliniști, pentru că ai o fată bună. Mă simt însă dator să povestesc și cealaltă minune pe care a făcut Sfânta Ana, de data aceasta cu mine”.

4. „Aveam vârsta de cincisprezece ani când mi s-a întâmplat ceea ce vă voi istorisi acum”, spune Ecaterina Krivieri. „Era într-o Sâmbătă dintre Nașterea Domnului și Bobotează. Era aproape de înserat și voiam să merg până la o prietenă de-a mea, fiica unei vecine. În timp ce mergeam pe un drum îngust, deodată văd înaintea mea un arap uriaș de vreo cinci-șase metri înălțime. Se uita la mine cu sălbăticie cu niște ochi înfricoșători și mă amenința că mă va lovi cu bastonul pe care-l ținea în mână. M-am umplut de frică și de groază din pricina acelei neașteptate și înfricoșătoare arătări. Mi-a înghețat sângele în vene. Am făcut îndată semnul Crucii și am strigat cu putere: *Maica Domnului!*

Pocitania aceea a dispărut dintr-odată, iar eu am căzut la pământ fără simțire. Nimeni nu m-a auzit, nici m-a văzut când am căzut. Fiindcă întârziam să mă întorc, părinții mei au ieșit să mă caute. M-a găsit mama căzută la pământ, fără simțire. Fața mi se schimonosise în așa măsură, încât devenisem de nerecunoscut și pricinuiam dezgust celor ce mă vedeau. Scăparea noastră era iarăși Sfânta Ana. Acolo ne-am îndreptat nădejile și rugăciunile noastre. L-am rugat pe Domnul nostru Iisus Hristos să primească rugăciunea Sfintei Bunici Ana și să mă facă sănătoasă. Cu toate că locuim în Vori, mama m-a luat și ne-am închis în biserică. Am rămas acolo în post și rugăciune patruzeci de zile. Preotul făcea în fiecare zi agheasmă și cânta Paraclisul. După cele patruzeci de zile m-am făcut cu totul sănătoasă și fața mea și-a revenit la starea în care era înainte de a se întâmpla acel înfricoșător fapt. În perioada cât am stat în biserică, am trăit prezența vie a Sfintei Ana. De multe ori vedeam umbra unei femei în vârstă îmbrăcată în negru. Uneori icoana răsuna ca un clopot, scoțând un sunet puternic și plăcut, care făcea să salte obiectele de aur care erau agățate și așezate în baldachinul ei. Aceste binefaceri și împrejurări mai presus de fire mi-au pecetluit sufletul cu o aleasă evlavie față de sfințitul chip al Sfintei noastre Ana. Nădăjduiesc să o am mijlocitoare și ajutor la înfricoșătorul scaun de judecată al Dreptului Judecător

5. Sfânta Ana este considerată ocrotitoarea copiilor și a maternității. Nenumărate sunt istorisirile monahilor Schitului despre soții care pierduseră orice nădejde de a naște prunci, dar cu ajutorul Sfintei Ana au devenit părinți, atunci când cu evlavie și credință au scăpat la ea și i-au cerut ajutorul. Una dintre ele este istorisirea de mai jos: Sultanul Insulei Limnos nu putea să dobândească copii și din această pricină era foarte mâhnit. Auzise de la locuitorii insulei, care vizitaseră Sfântul Munte și Schitul Sfintei Ana, despre minunile Maicii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și de ajutorul pe care ea îl dăruiește soților ce nu au copii și doresc aceasta. A fost convins de povestirile care circulau și pentru aceasta a trimis, prin niște închinători, daruri la Schitul Sfintei Ana și le-a cerut să-i aducă untdelemn și agheasmă de la Sfânta. Dar acei creștini au aruncat darurile sultanului și nu i-au adus nimic. Însă sultanul nu și-a pierdut nădejdea, ci a trimis alte daruri, prin alți închinători, la Schitul Sfintei Ana, și le-a cerut și acestora să-i aducă untdelemn și agheasmă de la Icoană, amenințându-i cu pedepse aspre dacă nu-i vor aduce.

Atunci monahii din Schit, deoarece sultanul nu era creștin, i-au trimis sub amenințarea pedepsei apă simplă, iar nu agheasmă, nici untdelemn. Însă Sfânta Ana, văzând credința și insistența sultanului, l-a ajutat să dobândească un copil sănătos. Iar el, drept recunoștință, i-a dăruit Sfintei Ana o candelă, care se vede și acum la icoană. Dar fiindcă argintarul furase din materialul prețios, sultanul a adăugat oul din partea de jos a candelii, așa încât darul să fie complet, adică să aibă greutatea de argint pe care o făgăduise la început.